

[Boertmann.]

pelt hen alene af den årsag ingen valgmulighed har i forhold til denne såkaldte forbedring med hensyn til pensionsventetillægget.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne takke de mange ordførere, som gav tilslutning til disse forslag. Jeg var jo godt på forhånd klar over, at der var nogle, der ikke fuldt ud kunne tilslutte sig dem, men jeg håber, at vi igennem udvalgsarbejdet får en mulighed for at komme nogle af de problemer, der er rejst, nærmere ind på livet ved hjælp af de besvarelser, vi kan give under udvalgsarbejdet.

Jeg vil være meget åben under udvalgsarbejdet med hensyn til de ting, der er rejst.

Jeg mener ikke, at disse forslag skal tromles igennem på nogen måde. Vi må diskutere sagerne ud fra de forskellige synspunkter, der er rejst her i salen. Det drejer sig bl. a. om spørgsmålet, som hr. Tastesen rejste, om, hvem der skulle være medlem af amtsankenævnene, og jeg kunne nævne en række flere.

Der er flere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet, og jeg er da enig i, at vi nok må se bort fra 1. april 1975, for dette kræver jo et udvalgsarbejde, så det skal ikke fra min side komme an på, om vi kigger på et andet tidspunkt.

Det samme gælder spørgsmålet, som hr. Jacob Sørensen rejste, om datoen for anke-reglernes ikrafttræden, den 1. juli 1975, muligvis skulle ændres, og jeg kan sige, at jeg har fået brev fra Amtsrådsforeningen, hvori den sætter spørgsmålstegn ved denne ikrafttrædelsesdato. Jeg vil godt se positivt på en ændring af denne dato og dermed imødekomme, hvad Amtsrådsforeningen og også hr. Jacob Sørensen her i salen har sagt.

Nu gik den tidligere socialminister jo langt ind på en hel række spørgsmål, som jeg måske skulle have besvaret her, og jeg takker for, at jeg så undgår at besvare en lang række af de spørgsmål, der er rejst.

Også hr. Erlendsson var inde på spørgsmålet om ikrafttrædelsesdato, og så kom hr. Erlendsson også ind på spørgsmålet om de sociale sikringsvagter. Vi kender fremskridtspartiets holdning til den sociale bistandslov, og vi må jo respektere, at man har den stilling og den holdning til sagen,

men vi bliver ikke mere enige af den grund. Det lød, som om hr. Erlendsson mente, at i og med at vi lavede ventetillæg omkring folkepensionen, fik man ligesom placeret folkepensionen som en form for fattighjælp. Jeg kunne ikke rigtig rede ud, hvad hr. Erlendsson mente med det, men der er forhåbentlig ingen, der drømmer om, at nogen her i tinget anser folkepension som fattighjælp. Folkepensionen er den enkeltes ganske rimelige rettilighed her i samfundet som løn for det, vedkommende har præsteret i sin tilværelse.

Fru Karen Thurø Hansen spurgte, hvorfor København skulle have en særlig ordning, og det gjorde også fru Ebba Strange. Hertil vil jeg sige, at man i realiteten har en form for ankeinstans i Københavns kommune, i og med at man har socialdirektoratet, og det samme gælder for Frederiksborg kommune. Derved sorteres en lang række sager væk, inden de når den sociale ankestyrelse. Jeg mener derfor, man godt kan fastholde, at sagerne fra Københavns og Frederiksberg kommuner går til den sociale ankestyrelse; de er bare sorteret, inden de kommer dertil.

Såvel fru Karen Thurø Hansen som fru Inge Krogh nævnte spørgsmålet om børnefamilierne, og jeg tror også, fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet. Jeg vil da være meget villig til at se på det spørgsmål i udvalget. Det drejede sig jo specielt om spørgsmålet omkring brilletilordningen.

Fru Ebba Strange udtrykte forbløffelse over, at en socialdemokratisk regering kunne fremsætte forslag om ventetillæg. Nu skal man selvfølgelig forbløffes nogle gange i løbet af sin tilværelse, men jeg forstår ikke helt denne kolossale forbløffelse. Vi har hermed sagt, at vi er indstillet på at give mulighed for at få pensionen udskudt, hvis folk ønsker det, og man har fra mange sider her i folketinget, ikke alene fra borgerlig side, tit hørt, at det ville være rimeligt, om folk selv kunne få lov til at være med til at bestemme, hvornår de ville pensioneres. Dette forslag — og dermed svarer jeg en række andre ordførere også — drejer sig jo om en frivillig ordning. Den går ud på, at folk gennem en aktuarmæssig beregning får nøjagtigt det, de ville have fået, hvis de ellers havde taget pensionen, når de var 67 år. Jeg synes ikke, at man forfordeler nogen, og